

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Určité determinanty v současné francouzštině a jejich české ekvivalenty

Diplomantka: Andrea Váchová

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Rozsah: 65 stran vč. bibliografie

Diplomantka si v předkládané práci vytkla za cíl popsat funkce francouzských určitých determinantů, zejm. jejich uplatnění v diskurzu, a na konkrétním textu pak sledovat frekvenční zastoupení jejich českých ekvivalentů v jednotlivých funkcích.

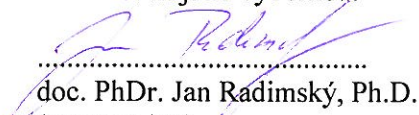
V úvodní části autorka detailně popisuje francouzské určité determinanty, jejich místo v systému slovních druhů a jednotlivé funkce (generické vs. specifické užití, deiktická funkce, anafora / katafora). Opírá se přitom o aktuální francouzskou odbornou literaturu; tyto výchozí texty dobře interpretuje a převádí do češtiny. Výhradu zde mám pouze k členění a koncepci textu: argumentační linie nesleduje jednotlivá témata, ale příliš se drží výchozích pramenů. Výsledkem jsou dlouhé pasáže přeložených originálních pramenů, které jsou *de facto* přímou citací (včetně příkladů), ačkoli jsou prezentovány jako autorský text na daném pramenu založený (viz např. na s. 21-22 je celá strana skrytou přímou citací z Riegela et al.).¹ Také neustále se opakující formulka *jak již bylo zmíněno / uvedeno* (narazil jsem na ni 10x) ukazuje, že koncepce textu by stála za úpravu. V teoretické části najdeme místy některé neobratné formulace/překlady, např. *lingvistický kontext* (s. 15), nebo determinant *d'autres (langues)* nesprávně převedený jako *ostatní (jazyky)*, což vede k vyjádření z odborného hlediska nesprávnému (s. 22).

Pro svůj výzkum si autorka zvolila dvě povídky z knihy *Je voudrais que quelqu'un m'attende quelque part* od Anny Gavalové (Anna Gavalda). Excerpce prováděla manuálně, což je s ohledem na téma práce racionální volba. Ve výchozích textech vyhledala všechny determinanty ukazovací a přivlastňovací, u každého registrovala příslušné funkce a jim odpovídající české ekvivalenty. U členu určitého se zaměřila pouze na funkci anaforickou / kataforickou, přičemž stranou nechává opozici generické / specifické užití. Nerozumím důvodům, pro které diplomantka nechává stranou některé základní funkce určitého členu, ani proč samostatně analyzuje kontrahované tvary určitého členu (s. 48-49) – tato volba se mi nezdá na s. 48 argumentačně dobře podložena. Nicméně analýzy, pro které se autorka rozhodla, jsou provedeny důkladně a diplomantka z nich vyvozuje podložené závěry (s. 58-60).

Po formální stránce práce splňuje náležité předpoklady; bibliografie by měla být řazena abecedně.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako výbornou.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 7. června 2013

¹ Takový postup bývá hodnocen jako vážný prohřešek proti citační etice. V tomto případě soudím, že šlo spíše o vedlejší důsledek nepromyšlené koncepce, neboť prameny informací jsou všude uvedeny a text obsahuje výraznou přidanou hodnotu v tom, že autorka příslušné pasáže překládá a tím i interpretuje.